

forslaget (se Tillæg C. Sp. 543—44) under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

Førmanden: Dette Lovforslag ligesom de 3 foregaaende ere herved særdige fra Rigsdagens Side og ville nu blive tilstillede Confeilspræsidenten.

Man gik derpaa over til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Tredie Behandling af „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873“.

(2den Behandling findes i Landsthingets Tidende Sp. 2952 ff.)

3 Lovforslaget, saaledes som det ved Overførelsen fra Folkethinget var trykt, var der foretaget følgende Rettelser af indløbne Urigtigheder i Angivelsen af de Konti, paa hvilke de Udgifter, der maatte følge af Vedtagelsen af forskjellige Lovforslag, i § 27 ere henførte, nemlig: 3 Nr. 3 var „§ 24 D. Udg. 5“ rettet til „§ 24 VI. D. Udg. 5“, og i Nr. 6 var „§ 26 II. l.“ rettet til „§ 26 III. g.“

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslaget i dets Helhed fattedes under Forhandling.

W. Petersen: Ved denne Sags 1ste Behandling her gjorde det høitærede 5te kongevalgte Medlem (André) forskjellige Betragtninger gjældende med Hensyn til vor Finants-tilstand, idet han anstillede nogle Sammenligninger mellem Finantsperioden fra 1867—1871 og saa det Finantsaar, som vi nu gaa imøde, og for hvilket den Finantslov, hvortil Forslaget her ligger for, skal gjælde, nemlig Finantsaaret 1872—1873. Det ærede Medlem gav derhos andre Medlemmer Anvisning paa, hvorledes man kunde kontrolere den Fremgangsmaade, ved hvilken han var kommen til det Resultat, som han opstillede. Jeg har fulgt denne hans Anvisning. Den gik, som

det vil erindres, ud paa, at man af Statsregnskaberne skulde udslette paa den ene Side Alt, hvad der forbrugtes af Reserverfonden og af Aktiverne, og paa den anden Side det, som gik med til Afbetaling af Gjæld osv. Ved denne Fremgangsmaade havde det ærede Medlem faaet frem, at der var en regnskabsmæssig Fremgang for det kommende Aar mod den Finantsperiode, som han havde valgt til Sammenligning, der var temmelig betydelig. Jeg har, som sagt, fulgt den Anvisning, som han saaledes gav, og har i Genhold dertil undersøgt de Finantsregnskaber, som ligge for fra 1867—1871. Naturligvis har jeg derved fundet, at de Tal, som det ærede Medlem havde stillet op, vare aldeles korrekte og rigtige, saa at der altsaa i saa Henseende aldeles Intet var at bemærke. De 4 tidligere Finantsaar stille sig omtrent ens, og, for ikke at uleiligtge Thinget med for mange Tal, skal jeg derfor holde mig til kun et af de Aar, som det ærede Medlem drog frem, nemlig Aaret 1869—70. Det ærede Medlem fremhævede, at, medens Deficitet ved Udgangen af det nævnte Aar, beregnet paa den af ham opstillede Maade, udgjorde 2,447,000 Rd., vilde det i det kommende Finantsaar, 1872—1873, kun udgjøre 633,000 Rd., og der vilde altsaa være en Differenti mellem disse to Aar af 1,700,000 Rd., hvilket Beløb han betragtede som det, hvormed det kommende Aar vilde gaa frem. Jeg har allerede sagt, at jeg ved min Undersøgelse naturligvis fandt, at disse Tal vare rigtige. Det ærede Medlem tog imidlertid den Reservation ved at fremsætte de Betragtninger, som han saaledes anstillede, at han aldeles ikke havde taget noget Hensyn til Jernbaneanlægene og til de andre store ekstraordinære Udgifter, som vare gjorte i disse Aar. Jeg indrømmer nu ogsaa, at det ærede Medlem fra sit Standpunkt ganske vist kan være berettiget til at sige, at det er Intet, men jeg tror dog ikke, at det gaar an, naar man betragter Sagen i dens Almindelighed. Og ved at undersøge de Forhold, hvortil det ærede Medlem saaledes ikke havde taget Hensyn, har jeg netop faaet et ganske andet Billede af Sagen, end jeg fik ved at høre det ærede Medlems Fremstilling her i Salen.